

Η ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΛΑΪΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

ΚΗ'.

ΙΑ μέρα ζήτησαν τη γνώμη της Λαΐδος για τις λαϊκές συγκεντρώσεις. Κι' ή όμοια όσο κι' Ξε-υνη έταίρα απάντησε :

—Μισώ το πλήθος, γιατί όσο περισσότεροι άνθρωποι είναι μαζεμένοι σ' ένα μέρος, τόσο περισσότερες ανοησίες και χυδαιότητες διαπράττονται.

Μιά άλλη μέρα, ό 'Αριστοππος παρουσίασε στη Λαΐδα έναν νέο, πλούσια ντυμένο, αλλά άνοητο. Την επομένη ό φιλόσοφος ζήτησε τη γνώμη της για τον νέο εκείνο κι' ή Λαΐς τού είπε :

—Αυτός μοιάζει μ' εκείνα τα τρόπαια που είναι φορτωμένα απ' Ξεω με πλούσια λάφυρα, ενώ από μέσα δεν υπάρχει παρά ένα χοντρό καύσιμα!

Κάποτε πάλι ή έταίρα Θεοδότη παρατονόταν στη Λαΐδα έναντι των πλουσίων.

—Οί πλούσιοι, της έλεγε, δεν είναι παρά άνοητοι, φοροπαρή-γανοι, μεταδόξοι, σφαιροχέρηδες και βάνανοι.

—Δεν τό πιστεύω, της αποκρίθηκε ή Λαΐς. Αυτοί, για τους όποιους μου μιλάς, είναι προστιγάνθρωποι. Οί πλούσιοι πωλούνται στο σπίτι μου, είναι εύγενεζοί και μορφωμένοι άνθρωποι.

Κάποτε ένας 'Αθηναίος, απ' τους στενούς φίλους της 'Ασπασίας, έπισκέφθηκε την Κόρινθο και πήγε να ιδή και τη Λαΐδα.

—'Η 'Ασπασία, της είπε, μου ανέθεσε να σε ρωτήσω έκ μέρους της, τί γνώμην έχουν γι' αυτήν οί Κορίνθιοι.

—Νά της πής, τού αποκρίθηκε ή Λαΐς, ότι όταν Ξέρουμε πως οί άλλοι σκέπτονται καλά πράγματα για μάς, δεν πρέπει νάχοιμε την περιέργεια να μάθουμε τη γνώμη τους. Τό ίδιο κι' όταν Ξέρουμε ότι σκέπτονται για μάς κακά.

"Ένας Κορίνθιος εύταίριδος, που είχε σπαταλήσει την περιουσία του στις διασκεδάσεις και στις έρωτικές απολαύσεις, έλεγε μιá μέρα μπροστά στη Λαΐδα :

—Μόνο οί τρελλοί κι' οί ζωντοί άρνούνται να τους καταστρέψουν ή γυναίκες.

—'Εν τοιαύτη περιπτώσει, πολύ άργά σου ήρθε τό μυαλό, άγάπητί μου φίλε, τού είπε ή Λαΐς.

"Όταν έβλεπε καμιά φίλη της να βασανίζει τούς σκλάβους της και να τούς δέρνει, ή Λαΐς θύμονε κι' έλεγε :

—'Η γυναίκα δεν πρέπει ποτέ να είναι βάνανοι και σελιηρή. 'Η μεγάλη άρετή κάθε γυναίκας είναι ή γλυκύτητα και ή καλωσύνη. Μιά γυναίκα χωρίς γλυκύτητα και καλωσύνη, μοιάζει άπαράλλαχτα μ' έναν άνδρα δειλόν.

Κάποια νεαρή Κορίνθια έπισκέφθηκε μιá μέρα τη Λαΐδα και της είπε :

—'Αχ, Λαΐς, είμαι πολύ δυστυχισμένη και ήρθα να με συμβού-λέψης τί να κάνω.

—Τί σου συμβαίνει; ρώτησε ή Λαΐς.

Στό νοσοκομείο τού Μπαντάνο πάλεμα άρκετές μέρες με τό θά-νατο. 'Επί τέλους γλύτωσα, χάρις στη γαρή μου καρδιά, αλλά τό μυαλό μου και τό νευρικό μου σύστημα είχαν πειά Ξεκουρωστείτε κυ-ριολεκτικώς.

'Ο παρμακρός Ξαρνακός κρότος μ' έκανε να τρέμω όλόκληρος από φόβο. 'Εγώ πού ήμουν πρώτα ένας γερός και ρωμαλέος άνδρας, είχα κατακτήσει πειά σαν παιδία φοβιστάρισμα! Κι' ό Ίσκιος μου άκόμα με τρομάζει, ήμουν ένα ζωντανό όρεϊπιο!

'Η έταιρεία μου, φρονιά, με όλοζήμωσε άρκετά. Τί να τό κάνω όμως τό λεπτά, όταν και σήμερα άκόμα, περπατάω στηρηγμένος, σι-δω ύπαστοίνια! Και τί νύχτα Ξεπνώ πολλές φορές Ξαρνακά, λο-υμένως από κρυό ιδρώτα και νουζώ, ότι άκούω άκόμα κάτω απ' τό κρεβάτι μου τό φύσημα της άνατοής τού βασιλιά της ζούγκλας...

ΜΩΡΤΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

—'Ο άνθρωπος που αγαπό και με τον οποίο ζω τόσον καιρό τώρα, μου πήναι τό φάρι στά χείλη. Είναι άταρταχός και μου φέ-ρεται βάνανος και περιφρονητά. Δεν με λογαριάζει καθόλου.

—Τόν αγαπάς; ρώτησε ή Λαΐς.

—'Υπερβολικά. Τόν λατρεύω, όσο τίποτε στον κόσμο.

—'Ο μόνος τρόπος λοιπόν για να ζήσης εύτυχισμένη μαζί του είναι ό έξης : Νά ελαττώσης τις εκδηλώσεις της αγάπης σου απέναντί του. Νά μην τού δείχνης τρυφερότητα κι' άφοσίωση περισσότερη απ' όση σου δείχνει αυτός. Και τότε θα τόν κάνης όπως θέ-λεις. Γιατί σε δυό έρωτευμένους, εκείνος που δείχνει λιγότερη ά-γάπη είναι πάντοτε κυρίαρχος τού άλλου.

Μιά φορά ρωτήσανε τη Λαΐδα, άν ό καθρέφτης είναι πράγμα ά-παράτηρο για μιá γυναίκα. Κι' ή Λαΐς αποκρίθηκε :

—'Ενα κορίτσι μπορεί να κάνει και χωρίς καθρέφτη. 'Αλλά μιá γυναίκα όχι. 'Ο καθρέφτης είναι γι' αυτή τό πιο απαραίτητο απ' όλα τά πράγματά της. Πρέπει να τόν συμβουλευέται κάθε μέρα, για να μπορεί να διορθώνη τις καταστροφές που φέρνει ό χρόνος στην ώ-μορφιά της. 'Εγώ, τουλάχιστον, όμοιολόγ, χωρίς να ντροπέυομαι, ότι δεν μπορώ να ζήσω χωρίς καθρέφτη.

Χάρης στην Ξετινάδα της, την όμορφιά της και την καλωσύνη της, ή Λαΐς Ξησε πολλά χρόνια εύτυχισμένη στην Κόρινθο, άγα-πημένη από όλους, ήμιομένη απ' τους άρχοντες και απ' τό λαό, πα-νέμορφη και Ξελοαστή, ή πιο Ξηλεστή γυναίκα τέλος σ' όλη την 'Ελλάδα.

"Όστόσο, ή εύτυχία της αυτή δεν έκράτησε ως τό τέλος της ζω-ής της. 'Η Μοίρα της είχε έπι-φωλάξει για τά τελευταία της χρόνια πολλές πίκρες.

"Ήταν σαργανταπέντε έτών πειά, όταν γνώρισε ένα νεαρό σαρκωδό, τόν Εύβάτη, και τόν έρωτευτηκε θαυμά.

'Ο έρωτας αυτός ύπήρξε αί-τία της πιο μεγάλης δυστυχίας της ζωής της Λαΐδος, ή όποια την έστειλε πρόωγα στον τάφο.

Γιατί αγάπησε τρελλά, αγά-πησε παράφορα τόν Εύβάτη αυ-τόν. Τόν αγάπησε όσο ποτέ ως τότε δεν είχε αγαπήσει. Με πε-ριπάθεια, με πάθος...

Μά κι' ό Εύβάτης ήταν ώ-ραίος σαν 'Αδωνις, με όμοια ά-γαλιματώδες, με χαρακτηριστι-κά πολύ γλυκά κι' άρμονικά, με μιá φωνή τόσο γλυκειά και τό-σο μελωδική, ώστε κι' όταν μι-λούσε άπλόως, νόμιζε κανείς πως τραγουδούσε.

"Όστόσο, ή Λαΐς είχε γνωρίσει στη ζωή της κι' άλλους νέους ωραίους σαν αυτόν, χωρίς να τούς έρωτευθή.

"Αν και σαργανταπέντε χρόνων την έποχή αυτή, ή Λαΐς διατη-ρούσε όπόσσο την παλιά της όμορφιά. Μά ή καρδιά της είχε άρ-χίσει να γερνάη. 'Εβλεπε πως τό τέλος της ζωής της πλησιάζει, χω-ρίς νάχη στο πλευρό της έναν άνδρα που της, έντελώς δικό της, πού ναύαι όλόκληρα άφοσιωμένος σ' αυτήν.

'Ο κίνλος τών παλαιών αγαπημένων θαυμαστών της, μαζί με τούς όποιους είχε περάσει τά όμοια χρόνια της νεότητός της, είχε άραιώσει. 'Ο Μύρων κι' ό Σκόπας είχαν πεθάνει. 'Ο 'Αριστοππος κερνούσε τόν καιρό του ταΞευδώνοντας στην Κωνστανό και στις άλλες πόλεις της 'Ελλάδος.

Κι' αυτό τό Λαΐδων, τό τριχαριτόνενο κοριτσάκι πούχε άπο-κινήσει ή Λαΐς απ' τό γάμο της με τό Λεοντίδη, είχε πεθάνει από χρόνια.

'Απ' όλους τούς παλιούς της θαυμαστάς, οί μόνοι που βρισκό-ντουσαν κοντά της, ήσαν ό Διογένης κι' ό 'Αθηναίος Κλέων, πού την άγαπούσε πάντα, αλλά για τόν όποιο ή Λαΐς δεν έννοιωσε ποτέ έρωτική αγάπη.

'Ετσι, ή όμοια έταίρα αγάπησε μ' όλη τη δύναμη της ψυχής της τόν γενητικό σαρκωδό. Ξέχασε τη συμβουλή που είχε δώσει άλλους στη νεαρή Κορίνθια φίλη της, να μη δείχνη δηλαδή ποτέ στο λα-τρευτό της περισσότερο αγάπη απ' όση έδειχνε αυτός για κείνη. "Έγχεσε κυριολεκτικώς τό λογικά της, Ξέχασε τη φιλοσοφία της και τά σοφά διδάγματα τού 'Αριστοππου και τών άλλων φίλων της φι-λοσόφων.

Δεν μπορούσε να κάνει ούτε στιγμή πειά χωρίς τόν Εύβάτη. Περνούσε όλες τις ώρες της μαζί του και πρός χάριν του παραμι-λούσε την συντροφιά και τών πιο άφοσιωμένων φίλων της.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

